UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er] euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam] s[ecundu]m Curia[m]

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica. xxi. post Trinitatis. Text[us] eua[n]ge. Joa[n]. c. iiij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70429

Visual Library

roꝝ ſꝫ nõ alia actio. Vñ poſt iudiciũ ſi eſ⸗
ſet ſpeculũ in aere oppoſitũ terre: adhuc
in eo terra videret. Si aũt ſit aliqs motꝰ
inferioꝝ corpoꝝ: q̇ habeat cauſam q̄ a ce⸗
lo nõ depẽdeat talis motꝰ ſtãte celo pote
rit eſſe ſi talis forma in ſuo corpe iueniat.
Cũ ḡ rõnal' aĩa a celo nõ depẽdeat: ſed
ſit immediate a deo: vt eti ã vult phs in li
bro de aĩalibꝫ: vbi dr̃ ꝙ ſolꝰ intellectus
id eſt aĩa intellectiua eſt ab extrinſeco. i.
nõ educit de potẽtia materie ab agẽte na
turali: ſequit ꝙ motꝰ cauſat ab illa poſt
reſurrectionẽ eſſe poterũt. Ideo erit mo⸗
tus cordis: ⁊ motꝰ localis mẽbroꝝ. Hec
oĩa ſunt ſcti Thome. ſentẽtialiter de pot.
q. v. Cum ꝟo ipemet velit ꝙ ſtante motu
celi ceſſabit omnis corruptio: vt patꝫ. iiij.
ↄtra gentiles. c. vlt. ⁊ in multis aliis locꝫ:
oportet ſm eiꝰ mentẽ dicere ꝙ fletus erit
q̇dẽ poſſibilis in dãnatis q̄ntũ ad motuꝫ
localẽ: puta ↄſtrictionẽ cerebri ⁊ ↄtracti⸗
onẽ vel conturbationẽ faciei: nõ autẽ q̄n⸗
tum ad reſolutionẽ lachrymaꝝ: quia illa
nõ eſt ſine corruptiõe. Et ſic ipe expſſe te
net. iiij. diſt. l. ⁊. iiij. contra gentiles. c. lxxx
ix. ⁊ q̇dlib. viij. Eſt ãt ad euidentiã p̄
dictoꝝ ſciendũ ꝙ aĩa cauſat motum cor⸗
dis in mente: ſed motũ corruptiõis ꝓpriĩ
corporis ꝓuenĩẽtem ab intrinſeco cauſat
per qualitates cõtrarias elementoꝝ: que
ipam animã conſequunt ⁊ corpus ſimul
Ideo ſtante motu celi erit motus cordis
poſſibilis: nõ autẽ ille aliꝰ quia anima ſi⸗
ne celo agente poteſt agere: cum non ſit a
celo: nõ aũt tales qualitates: quia aliquo
modo dependẽt a celo: ſicut ⁊ corpus no
ſtrum. Vel poteſt meliꝰ dici ꝙ in tali ſta⸗
tu corpus erit totaliter aĩe ſubiectum: iõ
nõ poterit ſuſcipe aliquã formã realem ⁊
abſolutam contrariã diſpoſitiõibꝫ corpo⸗
ris ad ſubeſſe anime. Poterit autẽ ſuſcipe
re intentionalẽ: vt ſentiẽdo. ⁊ relatiuã: vt
in motu locali: in q̇ neqꝫ ꝑdit neqꝫ adqui⸗
ritur aliqua abſoluta forma ⁊ firma. qδ
dico: quia mouẽs localiter impmit mobi
li ipi impetum in motu ſaltẽ violento: q̇
impetus nõ eſt forma relatiua: ſed tamen
eſt quaſi intentionalis ⁊ inſtabilis. Sed
quare in damnatis erũt iſta duo fletus ⁊
ſtridor: Reſpondet ſctũs Tho. ꝙ ibi erit
fletꝰ ex triſticia: ⁊ ſtridor ex ira ⁊ impatiẽ
tia. Vel ibi erit fletus rõne caloris: ⁊ ſtri⸗
dor rõne frigoris. Trãſibũt eñ ab aquis
niuiũ ad calorẽ nimiũ. Job. xxiiij. Et in⸗
tellige ꝙ ibi erit ſtridor quo ad motũ lo⸗
calem dentium: nõ autẽ quo ad ſonum:
quia ſonus cum ſit ꝑ aeris fractionẽ cau⸗
ſatus / nõ eſt ſine alteratiõe. Poterit tamẽ
ibi eſſe miraculoſe (Multi autẽ ſunt vo⸗
cati) ad Nuptias p̄ſentes in via (pauci ꝟo
electi) ad futuras i patria. quia multi vo⸗
cati nõ veniunt: ⁊ eoꝝ qui veniũt aliqui
inueniuntur in morte ſine veſte nuptiali.
Utrum autẽ eoꝝ qui vocant ⁊ veniunt
multi eligãtur ad gloriam vel pauci: vide
dñica in Septuageſima.

Dñica xxi. poſt Trinitatis: Textꝰ euãge. Joã. c. iiij.

e Rat q̇dã regulꝰ cuiꝰ
filius infirmabat ca
pharnaũ. Hic cũ au⸗
diſſet quia Jeſus ad⸗
ueniret a iudea in galileã: abijt
ad eũ ⁊ rogabat eũ vt deſcende
ret ⁊ ſanaret filiũ eius. Incipi
ebat eñ mori. Dixit ergo ieſus
ad eũ: Niſi ſigna ⁊ prodigia vi
deritis nõ creditiſ. Dixit ad eũ
regulus. Domine deſcẽde priꝰ
ꝙ moriatur filius meus. Dixit
ei Jeſus. Vade: filius tuus vi⸗
uit. Credidit homo ſermõi quẽ
dixit ei ieſus ⁊ ibat. Jam autẽ
eo deſcendẽte ſerui occurrerũt
ei ⁊ nunciauerunt dicentes: qꝛ
filius eius viueret. Interroga
bat ergo horam ab eis in q̄ me⸗
lius habuerat. Et dixerunt ei:
Quia heri hora ſeptima reli⸗
quit eum febris. Cognouit ergo
pater quia illa hora erat i qua
dixit illi Jeſus: Filius tuus vi⸗
uit. Et credidit ipſe ⁊ domꝰ eiꝰ
tota.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Rat q̄dam regulꝰ
ꝛc. Joā.iiij. In p̄nti euāgel.
tangunt̄ tria pūcta: q̄ ſūt: De-
p̄catio Increpatio: ꝛ Cōuer-ſio.

Quantū ad p̄mū tāgit̄ l̄ralit̄
depcatio quā dn̄s regulꝰ fecit. Ad cuiꝰ i-
tellectū oꝑtet p̄cognſcere q̄ ſaluator nr̄ dn̄
p̄mo p̄dicarꝫ i nazareth ciuitate ſua cōpa
triote eiꝰ inuidie zelo ꝛ ira ꝯcitat̄. ꝫ eum
voluerūt eū p̄cipitare: vt h̄r L u.iiij. Qui
aſcēdit iudeā: ꝛ ibi ipe p̄dicabat: diſcipli
ꝓo eiꝰ baptizabāt: ꝛ plures diſcipulos fa
ciebat q̄̄ Joānes. Qð audiētes phariſei
ex inuidia eū pſeq̄ ceperūt: ſicut ꝛ ſm ali-
q̄s ioanē. Nā ipi ꝓcurauerūt vt dicūt Jo
ānis carcerē ex iuidia: vt ꝑꝫ: q2 dr̄ Mat.
xvij. de ioāne: helias iā venit. ꝛ fecerūt in
eū q̄cū q̄ꝫ voluerūt. Vn̄ chr̄s recedēs a iu-
dea venit i galileā: dās locū iuidie iudai-
ce. Dicit̄ ḡ (Erat q̄dā regulꝰ) Nō erat iſte
q̄dā paruꝰ rex vt nomē ſonat: q2 ſicut ex
chronicis ꝑꝫ romani volētes ifrigere ſu-
perbiā iudeoꝝ: ꝓuauer̄t eos noie ꝛ digni
tate regia: diuiſo regno in q̄ttuor tetrar-
chias. Scðm aliq̄s ḡ vt Chry. recitat/fu
it official̄ imꝑatoris/h̄ñs aliquā dignita
tē: a q̄ ſic dicebat̄. Et vt dicūt fuit idē qð
cēturio: de q̄ dr̄ Mat. Sꝫ vt idē dr̄ nō fu
it ille. Primo q2 ille ieſum volentē eiꝰ do-
mū igredi ꝓhibuit. iſte āt rogat vt ad do-
mū ſuā deſcendat. Scðo q2 ille obuiauit
chr̄o deſcēdēti de mōte in capharnaū: iſte
ꝓo i chana galilee. Tertio q2 illiꝰ ſuus/ꝛ
huiꝰ filiꝰ ifirmabat̄. Addit āt ſcūs Tho.
q̄rtum. q2 ſuus cēturiōis erat paralyticꝰ
filiꝰ autē reguli febricitabat: q2 dicit̄ in-
fra. Heri hora ſeptima reliq̄t eum febris
Iſte tñ rōnes poſſunt ſolui dicēdo q̄ fuit
ille dictꝰ cēturio a cētenario militū quos
ſb ſe hēbat. ꝛ dictꝰ regulꝰ. i. puꝰ rex a regē
do citatē capharnaū. ſꝫ alia vice ꝓ ſuo: alia
ꝓ filio rogauit. Quis ḡ iſte fuerit/certuꝫ
nō eſt. ſed tñ certum eſt q̄ rex nō fuit. ſm
Chryſ. āt fuit aliq̄s ð genere regali: deſcē
dens. ſ. ab herode. vel habebat aliquē p̄n-
cipatū ſiue cēturio ſiue aliꝰ fuerit: ꝛ tunc
dicere poſſumꝰ q̄ fuit vere rex ea mō q̄ an
tiquitꝰ ſacra ſcp̄tura loq̄bat̄. Reges em̄
vident̄ appellati fuiſſe olim oēs dn̄i habē
tes aliq̄ð homagiū: ꝛ tal̄ forte fuit iſte. vt
pote ſi ei romani aliquā ciuitatē tradidiſ
ſent. Sctūs Tho. āt dr̄ q̄ tribꝫ modis ſu-
mit̄ regulꝰ. Pri̊o ꝓ eo q̄ p̄eſt paruo regno.
Et ſcðo aliq̄s ð ſtirpe regia. Et tertio ali
q̄s official̄ regꝭ. Et p̄mo mō nō ſumit̄ h̄:
ſm illð Jo. xix. Nō habemꝰ regē niſi ce-
ſarē. h̄ec ſcðo ꝛ tertio. Fuit igit̄ q̄dā de fa
milia herodis tetrarche: ſiue official̄ ſiue
nūciꝰ imꝑatorꝭ. Hec ille. Vtꝝ āt gētil̄ fu
erit vl̄ iudeꝰ cū ſint varie ſnie/nulla ē cer
ta (cuiꝰ filiꝰ ifirmabat̄ capharnaū) .i. in ci
uitate q̄ erat metropol̄ in ꝓuincia galilee.
Iſte ſm Theo. fuit p̄ſens qñ chr̄s aquā
mutauit i vinū: iō ꝯcepit fidē ð eo: q̄ ſi ā
fuiſſet potuiſſet ſuū filiū libare. iō ſequit̄
(Hic cū audiſſet q̄ ieſus aduenirent a iu-
dea in galileā) fugiēs phariſeoꝝ ſtimulos
(abijt ad eū: ꝛ rogabat vt deſcēderꝫ) a cha
na i capharnaū (ꝛ ſanaret filiū eius) q2 ſcꝫ
ſm Aug. nō credebat q̄ abſens chr̄s poſ-
ſet ꝯferre ſanitatē

Allegorice ſm Orig. iſte duplex aduē
tus dn̄i i galileā: vnꝰ ad letificādum ꝯui
uas ex vini ſuauitate: aliꝰ ad ſanādū regli
filiū pene mortuū: ſcaꝫ p̄mū aduētū chr̄i
i mōm ad redimendū: ꝛ ſcðm i fine mōi
ad ꝯuertēdū filiū reguli. i. ꝑpl̄m iudaicū.
filiū abraā q̄ ꝯtinue orat vt ſanet̄ ꝑpl̄s ille
Sicut ꝛ ð hieremia legit̄. ij. Macha. vl̄.
q̄ orabat ꝓ ꝑpl̄o dei

Anagogice aūt ſm eūudē p̄nt figura-
ri duo aduentꝰ ſp̄bi chr̄i i aiam. Primꝰ q̄-
dē ex facto vino p̄bēs anie gaudiū ſp̄ūal̄
ꝯuiuij. Scðs ꝓo oīs lāguoris ac mortis
reliq̄as amputās. Hec ille. Et intēdit q̄
ad aiam chr̄s aduenit ꝑ grām ꝯſolādo: ꝛ
ꝑ gl̄iam btificādo

Moralit̄ ſignificat̄ q̄ dr̄ Theo. Regu
lus inq̄t eſt oīs hō: nō ſolū q2 regi vniuer
ſoꝝ ꝓpinquꝰ exiſtit ſm aiam: ſꝫ q2 ꝛ ipe
ſuꝑ oia p̄ncipatū ſūpſit: cuiꝰ filiꝰ. i. mens
febricitat voluptatibꝫ p̄uis ꝛ deſiderijs.
Accedit āt ad ieſuꝫ ꝛ depcat̄ vt deſcēdat
.i. vt cū deſcēſu miſcdie vtat̄ ꝛ parcat pec
catis p̄us q̄̄ a voluptatū ifirmitate mor-
tificet̄. Sꝫ dn̄s dixit vade. i. ꝑfectū ꝯtinu
um circa bonū oñdas: ꝛ tūc filiꝰ eiꝰ viuet
Si āt ābulare ceſſauerꝭ mortificabit̄ tibi
itellectꝰ circa boni oꝑationē. Hec ille

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Domica.xxi.poſt Trinitatis

Quantū ad ſcōm ponit̃ increpatio infi
delitatis i iſto regulo a chr̄o cū dr̄(Dixit
ergo ieſus ad eū(niſi ſigna).i.miracula cō
munia(ꝛ ꝓdigia).i.miracula maioza ſm
ſctm̄ Tho.Prodigiū em̄ importat q̄ddaꝫ
mōſtruoſum plenū admiratōe.Et vt col
ligit̃ ex.ij.ij.q.clxxviij.ar.j.ad tertiū.ꝛ ſu-
per Joā.ꝛ.ij.Theo.ij.miraculū dr̄ q̄ ſit
ſup̄ naturā.ſignū q2 diuinā ꝟtutē demon
ſtrat.ꝓdigiū ꝟo vl̄ q2 certiſſime indicat:vt
dicat̃ q̄ſi pozro dictū:vl̄ q2 aliq̄d futuruꝫ
poztēdit:vt dicat̃ ꝓdigiū q̄ſi ꝓcul oſtēdēs
effectū futuꝝ.Hec ille.Scito q̄ pozro ali
quādo eſt idē q̄ certe:aliq̄n idē q̄ ꝓcul:
ſicut ipe dr̄ in ꝑmo q̄ ꝓuidētia dr̄ q̄ſi poz-
ro.i.alōge vidētia.Et ſumendo ꝑmo mō
dr̄ ꝓdigiū inq̄ntū certe idicat p̄ñs.Et ſe-
cūdo mō inq̄ntū p̄ſignat futuꝝ:q̄ mō eti-
am aliq̄d miraculū excellēs vl̄ res mōſtru
oſa dr̄ poztētū a poztēdo.q2.ſ.aliq̄d i poſte
rū ꝟcet(videritꝫ)occulta fide(nō creditis)
Et i his ꝟbis ſm Aug.chr̄s arguit iſtuꝫ
modice fidei fuiſſe aut nulli⁹.ſꝫ q̄ſi vellet
tētare q̄d chr̄s poſſet de ſui filij ſanitate.
Alij tñ vt Greg.dicūt q̄ credidit chr̄m
poſſe ſuū filiū ſanare:ſed i fide dubitauit
ſm Greg.ex h̄ q̄ nō credidit q̄ poſſet ſalu
tē abſenti tribuere.vl̄ ſm Chry.q2 credi-
dit q̄ eidē poſt mortē nō poſſet ꝯferre ſa-
nitatē ꝛ vitā.Mihi videt̃ q̄ text⁹ inuit q̄
dubitauit in vtroq3 dū dixit:deſcēde ꝑus
q̄3 moziat̃.Jmo dr̄ ſctūs Tho.q̄ iſte non
ſolū habuit defectum fidei q2 nō credidit
chr̄m ꝟtutē h̄re diuinā:efficacē etiā reſpe
ctu diſtātiū:ſꝫ ēt q2 ſm Chryſ.dubitabat
an filiū ſuū chr̄s ſanare potuiſſet.cui⁹ ſi-
gnū ē:q2 nō adiuit chr̄m extra terrā ſuaꝫ
exiſtentē:ſꝫ ei⁹ expectauit aduentū:ꝛ dei
de q̄ſi deſꝑat⁹ adiuit eū nihil volēs omit
tere q̄ circa h̄ facere poſſet.ſicut deſperā
tes de ſalute filioꝝ etiā medicos impitos
nō negligūt.Si em̄ ꝓ certo crediſſꝫ chri
ſtū id potuiſſe ad eū extra terrā ſuā ꝑrexiſ
ſet.Hec ille.Dicam⁹ ꝰ q̄ de diuitate chr̄i
q̄ poſſet opari circa abſentē etiā nō cogita
bat:ꝛ d̄ ꝟtute ſuſcitādi moztuū deſꝑabat
ꝛ de ꝟtute ſanādi infirmū fluctuabat.nec
credebat ꝓ certo.iōq3 dr̄ crediſſe ꝛ ñ cre
didiſſe.Et ſic oēs doctores ꝯcozdant.Ex
his āt ꝟbis arguit mgr̄ hiſto.q̄ iude⁹ iſte
regul⁹ fuerit.q2 iudei ſigna petūt ſm apo
ſtolū.j.ad Coꝛ.j.ꝛ greci ſapiaꝫ.ſꝫ tñ iſta
rō nō cogit.Nō ei fuit intētio apl̄i dicere
q̄ greci credāt ea q̄ ſūt fidei ꝑpt̄ ſapiam ꝛ ñ
ꝑpt̄ ſigna:imo ē totū oppoſitū.q2 Diony
ſi⁹ nō credidit ꝑpt̄ ſapiam Pauli:ſꝫ ꝑpt̄ il
luminationē ceci:vt pꝫ in ei⁹ hiſtozia.ſed
intēdebat q̄ greci tanq̄3 ſapiētes delecta-
bant̃ doctrina ꝛ viris doctis:cū q̄ ſtat q̄
ſigna peterēt aliq̄n ad ꝯfirmationē fidei.
(Dicit ad eū regul⁹)nō attēdēs ad incre-
pationē ſed iterato replicās ſuā petitionē
(Dñe deſcēde ꝑus q̄3 moziat̃ fili⁹ meus)
Jſte vt q̄buſdā viſum eſt licꝫ nō h̄ret ꝑfe
ctā fidē:tñ deuotionē habebat ad chr̄m.
vñ ꝛ q̄3ꝑmū audiuit de eo relicto infirmo
acceſſit ad eū exiſtentē i alia terra.Jdeo
chr̄s ſimul ꝛ ſemel voluit nō ſoluꝫ eū ex-
audire i eo q̄ petebat:ſed etiā ei⁹ infide-
litatē fugare.Vñ(dixit ei Jeſus.Uade)
Nō dixit:veniā.ſed (fili⁹ tu⁹ viuit)id eſt
viuet.ſeu viuit ꝑfecte.ſ.potitus ſanitate.
Sꝫ h̄ eſt q̄ſtio quā mouet Greg.ſ.q̄re ſal-
uatoz nō rogat⁹ voluit ꝑſonalit̃ accedere
ad ꝟuū cēturiōis.ad filiū āt reguli rogat⁹
accedere noluit.Videt̃ em̄(lꝫ Greg.h̄ nō
dicat)q̄ dignioz eſſet regul⁹(de q̄ tenetur
cōiter q̄ aliquē ꝑncipatū haberet)q̄3 cētu
rio:q2 nihil habebat niſi centum milites:
nō ſuos:ſed ſub ſe.ꝛ etiam dignioz eſt fi-
lius q̄3 ſeruus ceterꝫ parib2.Ad hoc dicit
Chry.ꝛ ſctūs Tho.q̄ centurio firmaꝫ ꝛ
ſanā habebat fidē:quā firmare nō erat ne
ceſſe.iō chr̄s tantū voluit ei⁹ deuotioneꝫ
patefacere.Jſte ꝟo nō ſane credebat:ꝛ iō
voluit eū edificare i fide:vt crederet q̄ eti
am abſens poterat ſanare.Vñ ire noluit
Et pōt addi q̄ dū chr̄s oſtēdit ſe abſentē
poſſe ſanare ſimul etiā oſtēdit ſe poſſe vi-
tam poſt mortē ꝯferre:q2 ſe deum oſtēdit
cuius ſolius eſt operari ſue voluntatis im
perio ad prope ꝛ ad procul.Greg.autē ſic
dicit.Hinc ſupbia noſtra retundit̃:q̄ i ho
minib2 nō naturā qua ad imaginē dei fa
cti ſū:ſed honores ꝛ diuitias veneramur.
Redēptoz autē noſter vt oſtēderet q̄m q̄
alta ſunt hominib2:ſanctis deſpiciēda ſūt
ꝛ que deſpecta ſunt hominib2 deſpiciēda
nō ſunt ſctīs.ad filiū reguli ire noluit:ad
ꝟuū aūt cēturiōis ire parat⁹ fuit.Hec ille

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Moꝛalitˀ ꝗlibet hō eſt regulꝰ:qꝛ ſuoꝝ
actuū eſt dñs.ſed iſte cuiꝰ filꝰ infirmaba
tur capharnaū.i.in agro pinguedinis et
ꝯſolatiōis villa:ſunt illi q̄ lāguēt anio ꝓ
pter corpoꝛeas cōmoditates ⁊ ꝯſolatōes.
Iſti qꝛ vellēt nō eſſe vitā ꝑter iſtā ſic etiā
credūt:aut dubitāt:vel ſaltē nō firmitˀ cre
dūt.⁊ dicūt ꝙ ſi viderēt ſigna ⁊ miracula
crederēt.Sꝫ erat magna ſtulticia illiꝰ:qꝛ
miracula chꝛi erāt rōnabiliter expatētia
cū ab hoib narrarentˀ.ſic ⁊ ſtulti ſt iſti:qꝛ
aplo ꝝ miracula adhuc rōnabilitˀ nob pa
tēt.Videmꝰ em̄ mōm ab idolatria ad de
um ꝯuerſū credēdo alta ⁊ ſperādo ardua.
Aut ḡ iſta ꝯuerſio ē ꝑ miracula facta aut
ſine miraculˀ.Si ꝑmū:ḡ fuerūt iſta mira
cula.ſi ſcōm:ḡ ipa ꝯuerſio fuit maximū
miraculū:cū hoies idiote ſine miraculˀ cō
uerterit mōm. Etſi dicas ꝙ iſto mō etiā
poſſet mahumetiſta ꝗſcꝫ arguere.dico ꝙ
nō eſt veꝝ.Nā dt ſctūs Tho.ꝑmo cōtra.
ca.vj.vbi ꝑdictū argumētū facit inſpectꝫ
aplo ꝝ miraculˀ:nō vi armoꝝ:nō volupta
tū ꝓmiſſiōe:cum ꝓꝑie vite ꝑiculo intˀ ꝑſe
cutoꝝ tyrānidē innumera turba etiā do
ctiſſimoꝝ hoim ad chꝛianā fidē ꝯuolauit
In q̄ ꝑdicantˀ excedētia rōne:cohibētˀ vo
luptates:⁊ mōs ꝯtēni docetˀ.Mahumet
āt via ꝯtraria ad ꝯuerſionē ſue gētis ꝓceſ
ſit.Promiſit em̄ voluptates ⁊ ꝓmiſſis in
ſtituens ꝑcepta ꝯformia.voluptati habe
nas relaxauit.⁊ nihil docuit niſi qḋ facilitˀ
ꝗlibet capiat:imo fabuloſa multa doctrie
ſue inſeruit.ſigna nō adhibuit niſi q̄ etiaꝫ
poſſunt eſſe militum latronū ve:dicēs ſe
miſſum in ꝟtute armoꝝ.⁊ ꝙ ois alia fidi
ꝓbatio eſt ianis.Sapiētes ꝟo nulli a ꝑn
cipio ei crediderūt:ſed hoies vel pagiꝰ be
ſtie rōnales colētes eremū ꝗb alios i ſuā
fidē coegit.Sacrā ſcꝑturā ⁊ oꝛacula di
uina ſuis legēda ꝓhibuit:ne falſitatis au
ctoꝛ depꝛhēderetˀ.Hec oia ex ſancto Tho
ma ibidem.

Quātū aūt ad tertium tangitˀ ꝯuerſio
huiꝰ reguli ab imꝑfecta fide ad ꝑfectā:cū
dꝛ(Credidit hō ſmōi quē dixit ei ieſus)
Credidit inꝗ̄ plꝰ q̄ ꝑus.vt ex dictis pa
tet.Credidit em̄ abſentē ſanatū.ſꝫ tn̄ ſm
Chꝛyſ.nō credidit itegre necꝫ ſane:vt pa
tebit(Et ibat iterꝰ ex ꝯcepta ſpe in verbo
chꝛi:ſed tn̄ fluctuabat i anio(Iā āt eo de
ſcēdente)qꝛ capharnaū eſt ciuitas i valle
ſita(ſerui occurrerūt ei)In h āt ꝙ ſeruos
habuit:eiꝰ dignitas declaratˀ:ſm Oꝛige.
(Et nūciauerūt ei dicētes:qꝛ filiꝰ eiꝰ viue
ret)ad ꝯſolandū eū.⁊ ne ꝯtigiſſet eū ſuꝑ
flue defatigare mgr̄m.i.chꝛm(Interroga
bat ḡ hoꝛā ab eis i q̄ meliꝰ habuerat)Et
ꝗ ſm Chꝛy.patꝫ ꝙ nō plene credebat:qꝛ
volebat ſcire an h ꝑcepto chꝛi vl̕ alia cau
ſa ꝯtigiſſet.(Et dixerunt:qꝛ heri hoꝛa ſe
ptima reliq̄t eū febꝛꝫ)ſtati ⁊ ꝑfecte(Cog
nouit ḡ patˀ ꝙ illa hoꝛa erat in q̄ chꝛs di
xit ei Filiꝰ tuꝰ viuit.⁊ credidit ipe ⁊ do
mꝰ eiꝰ tota)Beda.Vn̄ datˀ intelligi ⁊ in
fide gradꝰ eſſe:ſicut i aliꝗs ꝟtutib ꝗb eſt
initiū:incrementū atꝗ ꝑfectio.Huiꝰ ḡ fi
des initiū habuit cū filiꝗ ſalutē petiꝗt.in
crementū cum credidit ſermoni domini.
deīde ꝑfectionē obtinuit nunciātib ſuis
Hec ille

Moꝛaliter ſui reguli ſunt actꝰ hois q̄
ad partē ſenſitiuā:q̄ ſubduntˀ rōnis impe
rio.Hi annūciāt filiū.i.anim reguli viue
re qn̄ occurrunt dño ſuo.i.rōni ꝑ debitam
ſubiectionē Moꝛalitˀ etiā iſta febꝛis q̄
laboꝛat filiꝰ reguli.i.animꝰ hois eſt pctm̄
moꝛtale:qḋ agitat hoies ꝑ variationē de
caloꝛe mūdane cupiditatis ad frigꝰ timo
ris de aduerſitatib.Sūt āt multe eiꝰ ſpe
cies.Prima eſt febꝛis ꝗtidiana:⁊ ſignifi
cat gule pctm̄ qḋ ꝗtidie inſequitˀ.Vel ſi
gnificat pctā venialia.Scḋa eſt ephime
ra dicta ab ephimero piſce:q̄ eadē die naſ
ſcitˀ ⁊ moꝛitˀ:⁊ ſcat ſubituꝫ ire motū q̄ an̄
ſolˀ occaſum finiri debꝫ.Tertia eſt erratī
ca q̄ nō accidit certꝫ hoꝛis:⁊ ſcat inuidiā
q̄ cum q̄s laudatˀ accedit:cū vituꝑatˀ rece
dit.⁊ ꝗtiēs vel qn̄cunꝗ renouantˀ lauda
tiōes renouantˀ acceſſiōes.Quarta eſt ter
tiana:quā patiuntˀ q̄ poſt duas pnie par
tes.ſ.ꝯtritionē ⁊ ꝯfeſſionē nō volūt tertiā
.i.ſatiſfactionē explere.Quīta eſt ꝯtinua
q̄ tollit ꝗetē ⁊ cibū ⁊ ſomnū:⁊ ꝯſeꝗntˀ ci
to occidit.Iſta ſignificat auariciā.Auai
rus em̄ nocte ⁊ die peccat:maxie vſurari
us.⁊ videtˀ peioꝛ Iuda q̄ vēdidit chꝛm.qꝛ
ipe vēdit chꝛm ⁊ oēs ſctōs:eoꝝ feſta i vſu
ris computādo.Auarꝰ etiaꝫ nec quieſcit
nec doꝛmit:nec audet mādu care.Sexta

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

eſt quartana:et ſignificat ſuꝑbiā:q̄ q̄ttu/
oꝛ ſpecies habet. Septima eſt ethica que
eſt radicata in mēbꝛis. Jſta eſt moꝛtalis
oīno:⁊ ſignificat odiū:qđ eſt cum triſticia
q̄dam de alieno bono. Prouer.xvij. Spi/
ritus triſtꝫ exiccat oſſa.

Dñica.xxij. poſt Trinitatꝫ
Textus euāg. Mat. ca.xviij.

S Jmile eſt regnū celoꝝ
hominí regi qui voluit
rationem ponere cū ſer
uis ſuis. Et cum cepiſſet ratio/
nem ponere: oblatus eſt ei vnᵒ
qui debebat decēmilia talenta.
Cum aūt nō haberet vnde red/
deret:iuſſit eum dñs venunda/
ri et vxoꝛē eius ⁊ filios ⁊ omnia
q̄ habebat:⁊ reddi. Procidens
autem ſeruus ille: rogabat euꝫ
dicens. Patiētiam habe in me
et omnia reddam tibi. Miſertᵒ
autem dominus ſerui illius: di
miſit eum:et debitū dimiſit ei.
Egreſſus aūt ſeruus ille: inue/
nit vnum de conſeruis ſuis qui
debebat ei cētum denarios. Et
tenens ſuffocabat eum dicens:
Redde quod debes. Et ꝓcidēs
conſeruus eiᵒ rogabat eum di/
cens: Patientiā habe in me: et
omnia reddam tibi. Jlle autē
noluit:ſed abijt ⁊ miſit eū in car
cerem donec redderet debitum
Videntes aūt conſerui eius q̄
fiebant: contriſtati ſunt valde.
Et venerunt ⁊ narrauerunt do
mino ſuo omnia que facta fue/
rant. Tūc vocauit illum domi/
nus ſuus:et ait illi. Serue ne/
quam:omne debitū dimiſi tibi:
quoniā rogaſti me. Nōne ergo
opoꝛtuit et te miſereri conſerui
tui:ſicut ⁊ ego tui miſertus ſuꝫ.
Et iratus dominus eius tradi/
dit eum toꝛtoꝛibus: quoadul/
q; redderet vniuerſum debituꝫ
Sic et pater meus celeſtis fa/
ciet vobis ſi nō remiſeritꝫ vnuſ
quiſq; fratri ſuo đ coꝛdibus ve/
ſtris.

S Jmile eſt regnū ce/
loꝝ hoī regi q̇ voluit rōnez po
nere cū ſeruis ſuis) Ma.xviij.
Jn p̄ſenti euangelio tāgunt tria pūcta.q̄
ſunt Miſeratio: Malignatio: et Caſti/
gatio.

Quantū ad ꝑmū litteraliter tangit mi
ſeratio magna dñi aduerſus debitoꝛē ſer/
uum: qui inducias petebat:et relaxatiōeꝫ
integrā obtinuit. Eſt aūt aduertēdum ꝙ
dñs hoꝛtatᵒ fuerat diſcipulos ſuos vt ſi/
bi inuicē offenſas remitterēt: vt eoꝝ ora/
tiones eſſent exaudibiles: dicēs. (Si duo
ex vob̄ ꝯſenſerint).i.idē ſenſerint:ꝑ vnani/
mitatē ⁊ ꝯcoꝛdiā: ſuꝑ terrā de oī re quā/
cūq; petierint:fiet ill' a p̄re meo. Tunc aūt
btūs Petrᵒ q̄ſiuit dicēs. Dñe q̇tiēs pec/
cabit i me fr̄ meᵒ ⁊ dimittā ei: vſq; ſepti/
es: Et r̄ndit dñs. Nō dico tibi vſq; ſepti/
es.ſed vſq; ſeptuagieſſepties. i. totiēs q̇/
tiēs peccabit: ſm ſcrōs. q2 ponit ibi nūerᵒ
detmiatᵒ ꝓ indetmiato. Jlli tñ duo nūe/
ri. ſ. ſeptuagies ⁊ ſepties dupl'r ꝯiungunt
Vno mō ꝑ aggregationē: vt vult Aug.
id eſt .lxxvij. vicibus. Alio mō ꝑ mltipli/
cationē: vt vult Hiero. multiplicando. ſ.
vnū aduerbiū ꝑ aliđ. i. q̄drigētꝫ ⁊ nonagi
ta vicib9: ſeu totiēs in die q̇tiēs vix poſſꝫ
peccare. Sed ne dñs videret aliqđ graue
nob iniūxiſſe i tā freq̄nti remiſſiōe ſꝫ chry.
adiecit ꝑabolā i q̄ compat patiētia dei ad
hūanā. Vl' iō adiecit ſm Hiero. vt iuxta
ꝯſuetudiē ſyroꝝ maxie paleſtinoꝝ loq̄ns
facilⁱᵘˢ memoꝛie cōmēdaret qđ dixerat.
Dī g̊ (Sil'e eſt regnū celoꝝ).i. ſtatᵒ eccl'ie
militatꝫ ſeu chꝛianitatꝫ q̄ntū ad eū q̇ in ea
regnat (hoī regi) ſm Remi. cū ꝑ hoīeꝫ re/
gē i reg̃ celoꝝ aliq̄n ſumat pt. vt ibi. Sil'e
ē regnū celoꝝ hoī regi q̇ fec̄ nuptiaſ fi. ſuo
Aliq̄n filiᵒ. h vterq; p̄t itelligi: q2 ſic vnᵒ
deᵒ q̇ cūcta q̄ creauit regit ⁊ gubnat (q̄ uo/

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN